

अम्ब

बहुलं लभ्यते । इति मावप्रकाशः ॥
 अम्बतोत्पन्नं, स्त्री, (अम्बतं विषमिव उत्पन्नं नीलवर्ण-
 त्वात् ।) खर्परीतुल्यं । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अम्बतोत्पन्ना, स्त्री, (अम्बतं मधु उत्पन्नं यस्याः सा,
 “जातिकालसखादिभ्यो निष्ठायाः परवचनमिति
 निष्ठायाः परनिपातः”) । मञ्जिका । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 अम्बतोद्भवं, स्त्री, (अम्बतं विषमिव उद्भवति कृष्ण-
 वर्णत्वात्, उद् + भू + अच् ।) तुल्यं । खर्परीतुल्यं ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 अमेधाः, [स्] पुं, (नास्ति मेधा यस्य सः, समा-
 सान्तः असिच् ।) मूढः । मूर्खः । इति हेमचन्द्रः ॥
 (“नमः समस्मात् पूर्वस्मा अन्तरस्मा अमेधधाम् ।
 समेधसामन्तरस्मै सतां खसै खयम्भवे”) ।
 इति बोपदेवः ।)
 अमेधं, स्त्री, (न मेधं पवित्रं विरोधे नञ्समासः ।)
 पुरीयं । इति शब्दरत्नावली । अपवित्रे चि ।
 (अपवित्रं । मलमूत्रादिकं वक्तु ।
 “नामिं मुखेगोपधमेत् नम्रां नेच्छेत् च स्त्रियं ।
 नामेधं प्रतिपेदधौ न च पादौ प्रतापयेत्” ॥
 इति मनुः ।)
 अमोघः, चि, (न मोघो निष्फलः, नञ्समासः ।)
 सफलः । अव्यर्थः । इति मेदिनी । नदविशेषे
 पुं । इति शब्दरत्नावली । (इच्छफलप्रदः । अवन्ध्यः ।
 अपविफलः ।
 “यदमोघमपामन्तरुणं वीजमज त्वया” ।
 इति कुमारसम्भवे ।
 “अमोघाः प्रतिगृह्णन्तावर्ध्यानुपदमाश्रियः” ।
 इति रघुवंशे ।
 अमोघा, स्त्री, (न मोघा निष्फला, नञ्समासः ।)
 पाटलिच्छः । विडम्बः । इत्यमरः । हरीतकी ।
 इति मेदिनी ॥
 अम्ब गतौ । (इति कविकल्पद्रुमः ।) ओषधवर्गशेषो-
 पधः । अम्बति । इति दुर्गादासः ॥
 अम्बकं, स्त्री, (अम्बति नक्षत्रपर्यन्तं गच्छति, अम्ब +
 ण्वल् । वा अम्बते भृगुर्गर्भे प्राप्यते, अम्ब + कर्म-
 णि घञ् स्वार्थे कन् ।) नेत्रं । इति हेमचन्द्रः ॥
 “आसीनमासन्नशरीरपात-
 स्त्रियम्बकं संयमिनं ददश्रं” ।
 इति कुमारसम्भवे ।) ताम्बं । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अम्बरं, स्त्री, (अग्नि शब्दे + भावे घञ्, अम्बः
 शब्दस्तं राति आदत्ते अम्ब + रा + कः ।) वस्त्रं ।
 (“यवमुक्त्वा सुमित्रां सा विवर्णां मणिनाम्बरा” ।
 इति रामायणे ।)
 आकाशं । (“दावाधिः कथमम्बरे” इति साहि-
 त्यदर्पणे ।) कापांसः । खनामख्यतसुगन्धिद्रव्यं ।
 इति विन्धः । अम्बघातुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अम्बरिभं, स्त्री, (अम्बते पच्यतेऽत्र, अग्नि + अम्बरिभ
 वा दीर्घः निपातनात् ।) मर्जनपात्रं । भाजना
 खोला । इति भाषा । इत्यमरटीकायां रमा-
 नाथः ॥
 अम्बरीयं, स्त्री, (अग्नि + गतौ + कर्मणि घञ्, अम्बा

अम्ब

लम्बा ईर्ष्या यस्मात् तत्, सिंहवत् एषोदरादि-
 त्वात् रवर्णविपर्ययेण साधु ।) आङ्गः । मर्जन-
 पात्रं । इत्यमरः । युद्धं । इति मेदिनी ॥
 अम्बरीभः, पुं, (अम्बते पच्यते अत्र, निपातनात्
 साधुः ।) विष्णुः । शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 किशोरः । भास्करः । नृपभेदः । स तु सूर्य-
 वंशीयनाभागराजपुत्रः ।
 (“भगीरथसुतो राजा श्रुत इवभिविश्रुतः ।
 नाभागस्तु श्रुतस्यासीत् पुत्रः परमधामिकः ॥
 अम्बरीभस्तु नाभागिः सिन्धुद्वीपपिताऽभवत्” ॥
 इति हरिवंशे ।) नरकभेदः । अम्बतकच्छः ।
 अनुतापः । इति मेदिनी ॥
 अम्बलः, पुं, (अम्बायां मातरि तिष्ठति, अम्बा +
 ल् + कः, अम्बाम्बेति यत्, आपोः संज्ञाच्छन्द-
 सोर्बहुलमिति ऋसः, असवर्णाजातत्वात् तस्य
 तथाल्) । देशविशेषः । विप्रादेश्यायामुत्पन्नः ।
 इति मेदिनी । अयं चिकित्सावृत्तिः वैद्य इति
 ख्यातः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ हस्तियकः ।
 यथा,—
 “अम्बलाम्बल मागं नौ देह्यपक्राम मा चिरं” ।
 इति श्रीभागवतं । कायस्थजातिविशेषः । इति
 पश्चिमदेशे प्रसिद्धः ॥
 अम्बलकी, स्त्री, (अम्बलं कायति खग्रहणार्थ-
 माङ्गयति, अम्बल + कै + कः, गौरादित्वात्
 ङीष् ।) लताविशेषः । आकनादि निमुली इति
 च भाषा । तत्पर्यायः । पाठा २ अम्बला ३
 कुचेली ४ पापचेलिका ५ एकाठीला ६ वरा ७
 तिल्ला ८ प्राचीना ९ एकोशिका १० टका ११ ।
 इति रत्नमाला । विडम्बणी १२ स्थापनी १३
 श्रेयसी १४ रसा १५ पापचेली १६ वनतिक्त्वा
 १७ । इत्यमरः । अविडम्बणी १८ अविडम्बणी
 १९ । इति तट्टीका । अम्बलिका २० यूयिका २१
 विडम्बणीका २२ दीपनी २३ तिल्लापुष्पा २४ वृह-
 त्तिल्ला २५ शिशिरा २६ टकी २७ मालती २८
 देवी २९ उत्तपणी ३० । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अस्या गुणाः । अतीसारशमनत्वं । लघुत्वं । त्रिदोष-
 नाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः । तिक्तत्वं । गुह्यत्वं ।
 उष्णत्वं । वातपित्तज्वरपित्तदाहशूलनाशित्वं ।
 भयसन्धानकारित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अम्बला, स्त्री, (अम्बायां मातरि सौत्वत्तिस्थाने इति
 यावत्, तिष्ठति, अम्बा + स्था + कः, कम्बेत्वादिना
 घलम् पूर्ववत् ऋसः, स्त्रियां टाप् ।) क्षुप-
 विशेषः । अम्बाडा इति ख्याता । अस्याः पर्यायः ।
 बालिका २ बाला ३ श्रुताम्बा ४ अम्बालिका ५
 अम्बिका ६ अम्बा ७ माचिका ८ दृढवल्का ९
 मयूरिका १० गन्धपत्री ११ चित्रपुष्पी १२
 श्रेयसी १३ मुखवाचिका १४ क्षिपपत्री १५ भूरि-
 मली १६ । अस्या गुणाः । कषायत्वं । अक्षयत्वं ।
 कषयकण्ठरोगवातरोगवलाशनाशित्वं । कषयिका-
 रित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ पाठा । पाङ्गेरी ।
 युथिका । इत्यमरमेदिनीकरौ ॥
 अम्बलिका, स्त्री, (अम्बला + संज्ञायां कन्, स्त्रियां

अम्ब

टाप् ।) अम्बला । आकनादि इति भाषा । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ ब्राह्मणी । वामनहाटी इति
 प्रसिद्धा । इति रत्नमाला ॥
 अम्बा, स्त्री, (अम्बते खेहेनोपगम्यते, अग्नि गतौ +
 घञ्, स्त्रियां टाप् ।) जननी । इति शब्दरत्नावली ॥
 “अम्ब ! यत्तमिदं प्राप्य प्रशमाय वचो मम” ।
 “नान्यदत्तमभीष्टामि स्थानमम्ब सकर्मणा” ।
 इति विष्णुपुराणे ।)
 नाथोक्तौ सेव । इत्यमरः । पाण्डुराजमातुः खसा ।
 इति महाभारतं । अम्बला । इति राजनिर्घण्टः ।
 दुर्गा । इति कैचित् ॥
 अम्बालिका, स्त्री, (अम्बेति शब्दं लाति गृह्णाति,
 अम्बा + ला + कः, उपपदसमासः, ऋसे अतइत्वं
 स्वार्थे कन्, स्त्रियां टाप् ।) माता । इति शब्द-
 रत्नावली । अम्बला । इति राजनिर्घण्टः । पाण्डु-
 राजमाता । इति भारतं । (काशीराजस्य कवि-
 का दुहित्वा सा च विचित्रवीर्यपत्नी ।
 “अम्बालिका च राजेन्द्र ! राजकन्या यवीयसी ।
 अम्बिकाम्बालिके भार्ये प्रादाद्भात्रे यवीयसे ॥
 भीष्मो विचित्रवीर्याय विधिदृष्टेन कर्मणा” ।
 इति महाभारते ।)
 अम्बिका, स्त्री, (अम्बा + स्वार्थे कन्, स्त्रियां टाप् ।)
 दुर्गा ।
 “ईप्सितार्थक्रियोदारं तेऽभिनन्द्य गिरेवंचः ।
 आशीर्भिर्येधयामासुः पुरःपाकाभिरम्बिकाम्” ॥
 इति कुमारसम्भवे । माता । इति मेदिनी ॥
 जैनदेवीविशेषः । इति हेमचन्द्रः । कटुकीच्छः ।
 इति शब्दचन्द्रिका । अम्बला । इति राजनिर्घण्टः ॥
 काशीराजस्य मध्यमादुहित्वा । विचित्रवीर्यस्य
 पत्नी । धृतराष्ट्रस्य माता ।
 “अम्बा ज्येष्ठाऽभवत्तासामम्बिकाल्पथ मध्यमा ।
 अम्बिकाम्बालिके भार्ये प्रादाद्भात्रे यवीयसे ॥
 भीष्मो विचित्रवीर्याय विधिदृष्टेन कर्मणा” ।
 इति महाभारते ।)
 अम्बिकेयः, पुं, (पार्थिवमते तु अम्बिकाया अपत्यं
 एमान्, अम्बिका + ठक् तस्य इयः, वृद्धभावः ।)
 गणेशः । कार्तिकेयः । धृतराष्ट्रराजः । अम्बि-
 काया अपत्यमित्यर्थे ज्येयः ॥
 अम्बिकेयकः, पुं, (अम्बिकेय + स्वार्थे कन् ।) गणेशः ।
 इति जटाधरः ॥
 अम्बु, स्त्री, (अग्निशब्दे उष्ण ।) बालानामौगधिः ।
 इत्यमरः । बाला इति भाषा । जलं (“शुक्रा मृ-
 खालपटली भवता निषीतान्यम्बुनि यत्र नलिनानि
 निषेवितानि” । इति भास्मिनीविलासे । “अम्बुज-
 मम्बुनि जातं ब्रह्मिदपि न जायतेऽमुजादम्बु” ।
 इत्युद्धटः । “गाङ्गमम्बु सितमम्बु यामुनं” । इति
 काव्यप्रकाशे ।)
 अम्बुकण्ठकः, पुं, (अम्बुनि जले कण्ठकइव, सादृ-
 श्यार्थे कन् ।) कुम्भीरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 अम्बुकिरातः, पुं, (अम्बुनि जले किरातः व्याध इव ।)
 कुम्भीरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 अम्बुकीशः, पुं, (अम्बुनि कीशः वानर इव ।) शिशु-